

[Prima Pagină](#) > ... > [Bani/Creanțe Pecuniare](#) > [Punerea Sub Sechestru a Bunurilor Pe Durata Unei Anchete În Țările UE](#) > [France](#)

Punerea sub sechestru a bunurilor pe durata unei anchete în țările UE

Conținut furnizat de

European Judicial Network
(in civil and commercial matters)

1 Care sunt diferitele tipuri de măsuri?

- Judecătorul delegat cu luarea măsurilor provizorii (proceduri de urgență, plăți intermediare, evicțiuni, interzicerea anumitor acțiuni pasibile de sancțiuni, conservarea probelor) are dreptul de a dispune astfel de măsuri în orice moment, în regim de urgență.

Nu se poate face un inventar al măsurilor provizorii; toate măsurile provizorii urgente pot fi solicitate în fața instanțelor, atât timp cât nu există nicio obiecție convingătoare sau sunt justificate de existența unui litigiu (plată intermediară, evicțiunea persoanelor care ocupă un imobil fără drept, expertiză sau notificare de daune etc.). În plus, instanța poate dispune de urgență toate măsurile provizorii considerate necesare fie pentru a preveni daune iminente (printre altele, măsuri de protecție a amplasamentului), fie pentru a pune capăt unei perturbări vădit ilegale.

- Există un regim special pentru măsurile asigurătorii (sechestrul asigurător și garanții judiciare), care sunt măsurile care permit creditorului, de cele mai multe ori cu încuviințarea instanței, să indisponibilizeze integral sau în parte bunurile debitorului său, ori care permit înscrierea față de bunul respectiv a unui drept special de garanție, în vederea garantării plății unei datorii care nu este încă recunoscută printr-o hotărâre judecătorească, însă a cărei recuperare pare să fie amenințată.

Măsurile asigurătorii pot lua două forme:

- sechestrul asigurătorii, care permit sechestrarea preventivă a activelor corporale (mobilier, vehicule etc.), a activelor necorporale (o sumă de bani, drepturi în cadrul unei societăți, valori mobiliare și acțiuni etc.) sau a altor creanțe (conturi bancare, plăți de leasing etc.);
- garanțiile judiciare pe imobile, fond de comerț, acțiuni ale asociațiilor sau pe valori mobiliare (înscrierea unei ipoteci provizorii, constituirea unei garanții reale asupra unor acțiuni sau valori mobiliare).

2 Care sunt condițiile în care se pot dispune asemenea măsuri?

2.1 Procedura

- Măsuri provizorii: cererea trebuie să fie înaintată instanței printr-o cerere de chemare în judecată [notificată de către un executor judecătoresc (*huissier de justice*)]. Acest lucru implică o procedură contradictorie urgentă. În anumite condiții, pot fi dispuse măsuri provizorii la cerere, fără dezbateri contradictorii prealabilă.
- Măsuri asigurătorii: în principiu, este necesară autorizarea prealabilă din partea instanței. Cu toate acestea, creditorul este scutit de această autorizare atunci când poate solicita un titlu executoriu sau o hotărâre judecătorească care nu este încă executorie. Același lucru este valabil și în cazul neîndeplinirii obligațiilor de plată legate de o cambie acceptată, un bilet la ordin, un cec sau o chirie neplătită pentru închirierea unui imobil (în cazul unui contract scris).

În cazul măsurilor provizorii, instanța competentă este stabilită pe baza naturii cererii. Competența de drept comun revine președintelui instanței (*Tribunal judiciaire*). Cu toate acestea, instanța locală (*Tribunal de proximité*) și președintele Tribunalului comercial (*Tribunal de commerce*), președintele Tribunalului pentru Litigii de Muncă (*Conseil des prud'hommes*) și președintele Tribunalului paritar al contractelor de arendare (*Tribunal paritaire des baux ruraux*) pot, de asemenea, să se pronunțe cu privire la măsurile provizorii care intră în sfera lor de competență.

În ceea ce privește măsurile asigurătorii, competența aparține judecătorului din instanța de la locul executării sau președintelui Tribunalului comercial, în cazul în care cererea, introdusă înaintea oricărei proceduri judiciare, urmărește conservarea unei datorii care intră în competența Tribunalului Comercial.

Instanța competentă este cea de la locul de reședință al debitorului, atunci când acesta are domiciliul în Franța. În caz contrar, instanța competentă este cea de la locul executării.

În principiu, reprezentarea de către un avocat este obligatorie în fața judecătorului delegat cu luarea măsurilor provizorii și a judecătorului însărcinat cu executarea, cu excepția anumitor cereri, în special atunci când acestea se referă la o sumă mai mică de 10 000 EUR. Sechestrul asigurătorii trebuie să fie efectuate de către un executor judecătoresc. În ceea ce privește înscrierea garanțiilor judiciare, nu este prevăzută o asemenea obligație. Cu toate acestea, având în vedere complexitatea juridică a înscrierii unei garanții, creditorii sunt întotdeauna asistați de un practician în domeniul dreptului.

Costul măsurilor asigurătorii revine în cele din urmă debitorului, chiar dacă creditorul poate să se găsească în situația de a achita suma în avans. Costurile de executare fac obiectul unui tarif care stabilește onorariul datorat executorilor judecătorești pentru fiecare măsură de executare și pentru fiecare măsură asigurătorie.

În conformitate cu Decretul nr. 96-1080 din 12 decembrie 1996, grila de remunerare a executorilor judecătorești include o sumă forfetară, exprimată cumulativ sau alternativ, în funcție de cauza respectivă, în taxe fixe sau proporționale, precum și o taxă administrativă, dacă este cazul.

În ceea ce privește măsurile asigurătorii, taxele de recuperare proporționale, calculate la sumele recuperate, nu vor fi exigibile decât dacă executorii judecătorești primesc mandat de recuperare a sumelor datorate. În plus, lista taxelor anexată la decretul menționat exclude posibilitatea oricărei remunerații suplimentare, liber negociate, cu excepția sechestrului asigurător asupra drepturilor într-o societate, precum și asupra valorilor mobiliare și a acțiunilor.

2.2 Principalele condiții

Instanța nu ia măsuri asigurătorii, aceasta doar le autorizează. Măsura este luată de executorul judecătoresc, la cererea beneficiarului autorizării.

Dacă este necesară autorizarea prealabilă a judecătorului, creanța trebuie să pară „întemeiată în principiu”.

Pentru măsurile asigurătorii, nu există nicio condiție expresă referitoare la caracterul urgent.

Creditorul trebuie să demonstreze că există „împrejurări susceptibile să pună în pericol recuperarea” datoriei (de exemplu, reaua-credință a debitorului care își disimulează activul, multiplicarea creditorilor etc.).

3 Care este obiectul și natura măsurilor de acest fel?

3.1 Ce tipuri de bunuri pot face obiectul unor asemenea măsuri?

Toate bunurile debitorului, cu excepția celor care, conform legii, nu pot fi puse sub sechestrul (de exemplu, bunurile necesare vieții de zi cu zi sau exercitării profesiei), pot face obiectul sechestrului asigurător. Același lucru este valabil și în ceea ce privește datoriile; cu toate acestea, salariile nu pot face niciodată obiectul unor măsuri asigurătorii (chiar dacă acestea pot fi poprite în baza unei hotărâri judecătorești sau a unui alt titlu executoriu, în conformitate cu procedura de poprire a salariilor).

3.2 Care sunt efectele măsurilor de acest fel?

Bunurile puse sub sechestru asigurator sunt indisponibilizate. Debitorul deține în continuare posesia asupra activelor și rămâne responsabil pentru acestea, dar nu le poate înstrăina. În cazul în care deturază bunul pus sub sechestru, acesta comite o infracțiune pasibilă de amendă sau închisoare.

Sumele de bani puse sub sechestru sunt deținute într-un cont escrow.

Bunurile acoperite de garanția judiciară pot fi vândute de către debitor, însă creditorul dispune de un drept de a fi informat și de plată asupra prețului de vânzare a bunului respectiv.

Bunurile puse sub sechestru asigurator sunt plasate sub responsabilitatea debitorului care devine „custodele” acestora. Acest sechestru nu este opozabil terților. Dimpotrivă, garanțiile judiciare, care fac obiectul măsurilor de publicitate (comercială sau imobiliară), sunt opozabile tuturor părților.

Instituția bancară (și orice debitor terț) care primește o cerere de punere sub sechestru asigurator cu privire la un client are obligația de a dezvălui executorului judecătoresc, fără întârziere, toate obligațiile sale față de debitor (și anume, toate conturile deschise pe numele debitorului, precum și toate sumele existente în conturile debitorului). În cazul în care banca nu furnizează aceste informații fără un motiv întemeiat, aceasta poate fi obligată la plata datoriei în locul debitorului.

3.3 Care este valabilitatea măsurilor de acest fel?

Măsura asiguratorie trebuie luată în termen de trei luni de la data ordonanței instanței prin care este încuviințată aceasta. În caz contrar, autorizarea devine caducă.

În cazul în care creditorul nu a inițiat deja o procedură de recunoaștere a creanței sale, acesta trebuie să facă acest lucru în luna în care este luată măsura. În caz contrar, măsura devine caducă.

Măsura asiguratorie trebuie comunicată debitorului, în termen de cel mult opt zile. Debitorul poate introduce la instanța de executare o contestație a măsurii sau a autorizării acesteia. În plus, instanța are dreptul de a stabili data audierii în prealabil, la care părțile urmează să fie invitate să dezbată măsura în cauză. În principiu, contestația debitorului este admisibilă atât timp cât sechestrul asigurator nu a fost convertit în sechestru cu executare silită (*saisie execution*) ulterior obținerii de către creditor a unei hotărâri judecătorești cu privire la creanța acestuia.

4 Există o cale de atac împotriva măsurii dispuse?

Ordonanța poate fi contestată de către debitor concomitent cu măsura în sine.

Instanța de executare, care are competența de a acorda autorizația pentru măsuri asiguratorii, poate, de asemenea, să soluționeze contestațiile împotriva ordonanței. Deciziile sale pot fi atacate la curtea de apel.

În măsura în care debitorul ia cunoștință de autorizarea măsurii în același timp cu măsura în sine, contestarea ordonanței respectă aceleași reguli ca în cazul contestării măsurii, și anume aceasta este admisibilă atât timp cât măsura asiguratorie nu a fost convertită în măsură cu executare silită.

Calea de atac nu suspendă efectul măsurii asiguratorii, care își produce efectele până când instanța dispune ridicarea sechestrului sau constată nulitatea acestuia.

Ordonanțele de măsuri provizorii pot fi atacate printr-o cale de atac în cazul în care măsurile au fost rezultatul unei proceduri contencioase sau printr-o retragere provizorie, în cazul în care acestea au fost rezultatul unei proceduri necontencioase.

Linkuri utile

[Site-ul web Legifrance](#)

[Site-ul web al Ministerului Justiției](#)

■ Ultima actualizare: 04/04/2022

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.